

MỘT BÀ TIÊN

Hải Ánh

1- Kể chuyện xưa có một Bà Tiên, vào một
2- Bà là ai, hồi Bà là ai? Bà đẹp

đêm ánh trăng thu dịu dịu êm. Bà bay
xinh ví hơn trăng rằm đẹp xinh! Bà rực

xuống xiêm y tinh tuyền, mắt xanh u
rỡ. tươi hơn ánh hồng, bước chân oai

huyền, tay bông "Chú Bé Con Tiên"! Bà hiện
hùng như hàng quân lính xung phong! Bà là

ra giữa rừng La vang, Bà lắng
hoa giữa lòng bụi gai, là huệ

nghe tiếng ai như hồn thở than. Bà thăm
tươi ngát hương thơm bụi trần ai! Là hồng

viếng con dân mắc nạn, ủi an tâm
 thiêng xanh cung cứu tuyền, cánh hoa trinh

hồn, chữa lành vết tích nguy nan. Cây đa
 vện, vun trồng trên cõi non tiên. Như châu

"giả" khắc ghi ơn Bà Qua bao thời nắng mưa không
 ngọc, sáng như tinh cầu, như nhân hậu, tiếng ru kinh

nhòa, tựa niềm tin chúng nhân tin Bà. Giữa đạn
 cầu, tựa vô biên, xuôi trong tinh tuyền, ánh triều

bom vẫn còn vững như tháp ngà! Gửi về
 thiên, ánh dọi đức ân diệu huyền! Bà là

mô, nhớ thương về mô! Một chiều
 ai? Có phải đền Vua? Là Đền

mưa, viết nên câu chuyện ngày xưa, lòng thương
 Vua hiển vinh cao trọng quyền uy! Là Thành

nhớ băng khuâng nhớ về, nhớ thôn Dinh
Thánh Gia - liêm lấy lòng, pháo hoa từng

Cát nhớ rừng nhớ núi La Vang! Lòng thương
bình hơi Bà là cửa thiên cung! Là Thành

Để Kết...

nhớ băng khuâng nhớ về, nhớ thôn Dinh
Thánh Gia - liêm lấy lòng, pháo hoa từng

Tự do...

Cát nhớ rừng, nhớ núi La - Vang!
bình. Hơi Bà là cửa thiên cung!

gửi về mô, nhớ thương về mô
một chiều mưa, viết nên câu chuyện ngày xưa
lòng thương nhớ, băng khuâng nhớ về
nhớ thôn Dinh Cát
nhớ rừng, nhớ núi La Vang